

Організація Об'єднаних Націй з питань гендерної рівності працює в Україні з 1999 року з метою сприяння досягнення гендерної рівності та забезпечення прогресу в інтересах і жінок, і чоловіків. У жовтні 2015 року розпочав свою роботу офіс «ООН Жінки», розширивши свою присутність і програмну діяльність на території України. Його діяльність здійснюється в рамках Стратегічного плану «ООН Жінки», затвердженого Виконавчою Радою організації «ООН Жінки».

Організація «ООН Жінки» в Україні співпрацює з урядом, парламентом, громадянським суспільством і жіночими організаціями над розробкою законів, стратегій, програм та послуг та з підтримки проектів та ініціатив в наступних тематичних областях: лідерство і участь жінок у політичному житті; жінки, мир і безпека; національне планування і бюджетування. Крім того, різні жіночі групи в сільських районах використовують проекти даної структури для підтримки свого лідерства в громадах та активізації роботи, ініціатив з економічного та соціального розвитку.

Урядом України та організацією «ООН Жінки» в Україні з метою розширення співпраці в сфері гендерної рівності та посилення реалізації програм, спрямованих на захист інтересів українських жінок, 6 липня 2018 року було підписано угоду, яка створює підстави для підвищення статусу офісу «ООН Жінки» в Україні до Національного бюро.

На нашу думку, діяльність організації «ООН Жінки» на території України має вагоме значення у розширенні прав дівчат та жінок та забезпечення гендерної рівності, особливо в умовах сучасного розвитку нашої держави. Крім того, організація «ООН Жінки» сприяє формуванню та розвитку у населення обізнаності стосовно їх прав та свобод, що дозволяє українкам бути більш сміливими, активними, рішучими як під час їхньої професійної діяльності, так і повсякденного життя.

Одержано 24.04.2019

УДК 342.8(477)

Дмитро Іванович СЕРХОВЕЦЬ,

курсант групи Ф2-102 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Варуниц Л. Д.

РОЛЬ ПРИНЦИПІВ ВИБОРЧОГО ПРОЦЕСУ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИБОРІВ

На сьогодні, після президентських та напередодні парламентських виборів в Україні питання щодо проведення виборів, як форми народного волевиявлення, зокрема, виборчого процесу, є досить актуальним. Таке явище суспільно-політичного життя як вибори по праву можна вважати найдавнішою формою прямого народодовладдя, відомого ще з часів так званої «вічової демократії». У даному аспекті можемо відмітити те, що вибори пройшли тривалий шлях свого розвитку та регулювання – від досить примітивних способів реалізації до

якісно нових юридичних властивостей та способів регулювання за допомогою норм права, які містяться у відповідних джерелах виборчого права. До них, зокрема, відносять: Конституцію України, чинне законодавство щодо проведення виборів в Україні, рішення Конституційного Суду України щодо тлумачення виборчого законодавства України, міжнародні договори України щодо загальноновизнаних норм та принципів міжнародного права в аспекті участі громадян у виборах, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.

Звернемо увагу на те, що проведення виборів не зводиться до голосування за висунутих кандидатів на виборні посади. Вибори являють собою тривалий за часом та складний за змістом виборчий процес – комплекс логічно пов'язаних між собою дій, об'єднаних у відповідні процедури та стадії.

Слід відмітити, що виборчий процес являє собою врегульовану Конституцією та законами України специфічну діяльність органів і громадян (суб'єктів виборчого процесу), спрямовану на підготовку і проведення виборів з метою формування представницьких органів влади.

Проаналізувавши положення чинного законодавства, слід відмітити, що виборчий процес в Україні здійснюється на засадах: дотримання принципів виборчого права; законності та заборони незаконного втручання будь-кого у цей процес; політичного плюралізму та багатопартійності; публічності і відкритості; рівності всіх кандидатів на відповідні виборні посади; свободи передвиборної агітації, рівного доступу всіх кандидатів і партій (блоків) – суб'єктів виборчого процесу до засобів масової інформації незалежно від їх форми власності, крім таких, засновниками (власниками) яких є політичні партії; неупередженості органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, судів, підприємств, закладів, установ і організацій, їх керівників, інших посадових і службових осіб до партій (блоків) – суб'єктів виборчого процесу та кандидатів на виборні посади.

Звернемо увагу на те, що у спеціальній літературі виокремлюють і такі принципи виборчого процесу, як: безперервність, поступальність, документальність, свобода вибору форм та методів передвиборчої агітації тощо.

Отже, відповідно до опрацьованого та проаналізованого матеріалу можна зробити висновок, що така форма безпосередньої демократії як вибори, сприяє активізації політичного життя в країні, виконує функцію гармонізації інтересів суспільства і держави, зміцнює основи легітимної влади, надає кожному публічно-владному рішення сили загальнообов'язкового.

Принципи, як основоположні начала здійснення процесуальної діяльності у виборчому процесі, відображають особливості виборчого процесу та являють собою одну з основних його характеристик. Для проведення дійсно демократичних виборів у державі необхідно щоби принципи не тільки закріплювались, а і реально дотримувались для забезпечення ефективності виборчого процесу.

Одержано 18.04.2019

